

## Pictura cu crin

Si as dori să te pastrez  
In clipa aceasta de stralucire  
Ca pe-o floare, care se daruie singura  
Unei picturi cu sfânt.  
(Vezi arhanghelul cu crinul în mâna.)  
Sigur, eu nu sint sfintul!  
Dar îmi place imaginea si o pastrez.  
Azi-noapte am ascultat spovedaniile complete  
(Volumul II sau I?)  
Legate în piele, oricum.

Cum se mai aduna si viata noastra!  
Ca un film de desene-animat,  
Făcut din cuvinte scrise.  
Ce nevoie avem de aceste priviri în urma  
Si toate aceste intimplari  
Mai mult sau mai puțin necesare,  
Pe care, până la urma,  
Sintem tentati să le credem chiar fericite?  
Sint insasi viata noastra cu gust amar  
Care tinjeste dupa o lacrima de cainta,  
Ca să-l mai dilueze.

Ai trecut ca o umbra prin toate aceste incaperi  
Ale castelului tau  
(Nu din Spania, desigur!)  
Si nu te-a intinat nimic  
Nu te-a atins nici o arma din panoplia  
Ghiftuita de spade, din sala armelor.  
E nemaipomenit cum frumusetea ta stie să se apere  
Si chiar daca nu mi-ai fi spus o vorba  
Pentru mine ai fi fost mai limpede  
Decât primul meu gând de dimineata.

Azi-noapte am fost mai epici -  
Si cuvintele tale  
Le-am văzut strecurindu-se  
Prin fereastra întredeschisa,  
Prefacindu-se în fulgi,  
Pentru neintinarea orasului.